

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 V 119407 24 Gži
Novi Travnik, 20.08.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Alma Islamović, predsjednica vijeća, Davor Kelava i Edvin Kokić, članovi vijeća, u ovršnom postupku tražitelja ovrhe Sparkasse Bank d.d. BiH, Zmaja od Bosne 7, Sarajevo, zastupano po zaposlenicama D. K. i L. A., diplomiranim pravicama s položenim pravosudnim ispitom, protiv ovršenika M. K. iz G. V., V. b.b., radi ovrhe na nepokretnosti i pokretnim stvarima, vrijednost spora 90.316,58 KM, odlučujući po žalbi (koja je naslovljena kao prigovor) tražitelja ovrhe izjavljenoj na rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 V 119407 24 I od 05.11.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.08.2025. godine, donio je:

RJEŠENJE

Žalba se odbija kao neutemeljena i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 V 119407 24 I od 05.11.2024. godine.

Obrazloženje

Osporenom prvostupanjskim rješenjem o ovrsi u točki 4. odbijen je zahtjev za ovrhu radi naplate zakonskih zateznih kamata, kao neutemeljen.

Na ovo rješenje pravovremeno je izjavio žalbu tražitelj ovrhe zbog pogrešno utvrđenog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Prema žalbi člankom 7. Zakona o mjenici propisano je da se klauzula o kamati može odrediti i navesti samo u trasiranoj mjenici po viđenju ili na određeno vrijeme po viđenju i da se ne može navoditi u mjenicama u kojoj je dospelost određena na točno određeni datum čime se smatra da je opravdan zahtjev tražitelja ovrhe da na glavni dug zahtjeva isplatu zakonske zatezne kamate koje teku od dana dolaska mjeničnog dužnika u zakašnjenje pa do isplate, a sve pozivajući se na članak 277. stavak 1. i 278. stavak 1 Zakona o obveznim odnosima u svezi sa člankom 324. stavak 1. istog Zakona. Dalje se navodi da je takav pravni stav zauzelo Građansko odjeljenje Kantonalnog suda u Sarajevu, te se poziva na odluku Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 I 554457 16 GŽ od 09.04.2020.godine i Općinskog suda u Mostaru broj 58 0 P 170315 18 P od 23.04.2019. godine. Predlaže se da ovaj sud uvaži iznesene prigovore u cijelosti, a u suprotnom da sukladno stavu izraženom u Rješenju Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 46 0 V 110700 24 GŽ od 08.04.2024. godine, donese odluku kojom se ovršenik obvezuje namiriti novčano potraživanje tražitelja ovrhe sa zakonskom zateznom kamatom počev od donošenja rješenja o

ovrsi primjenjujući odredbe članka 28. stavak 2. Zakona o ovršnom postupku, kojim je propisano da će sud na prijedlog tražitelja ovrhe, u rješenju o ovrsi odrediti naplatu kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke pa do naplate.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu članka 221. i 236. Zakona o parničnom postupku¹, a u svezi sa člankom 21. Zakona o ovršnom postupku Federacije BiH², ovaj sud je zaključio:

Žalba nije utemeljena.

Iz stanja spisa prvostupanjskog suda proizlazi da je prijedlog za ovrhu od 13.11.2023. godine podnesen na osnovu mjenice broj ..., izdate u Zenici 29.11.2023. godine, koja je protestirana od strane Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 V 119405 24 V od 21.10.2024. godine, te mjenice broj ..., izdate u Zenici 29.11.2023. godine, sa izdanim protestom kod Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 V 119407 24 V od 21.10.2024. godine, da je prijedlogom tražena i zakonska zatezna kamata na iznos iz mjenica i to: 30.105,53 KM počev od 17.10.2024. godine pa do isplate, te na iznos od 60.211,05 KM počev od 16.10.2024. godine, da je rješenjem o ovrsi od 23.11.2023. godine usvojena predložena ovrha u odnosu na glavni dug od 90.316,58 KM i troškove postupka, a da je istim rješenjem odbijen prijedlog tražitelja ovrhe za naplatu zakonskih zateznih kamata, budući da u mjenicama, na osnovu kojih je podnesen prijedlog za ovrhu, nije utvrđena obveza ovršenika da na glavni dug plati i kamatu.

Činjenične i pravne razloge prvostupanjskog suda u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Naime, člankom 22. Zakona o ovršnom postupku je propisano da se ovrha određuje na osnovu ovršne ili vjerodostojne isprave, člankom 29. stavak 2. da su vjerodostojne isprave i mjenica i ček sa protestom, a stavkom 3. iste odredbe da je vjerodostojna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni tražitelj ovrhe i ovršenik, predmet, vrsta, obim i vrijeme ispunjenja obveze, člankom 36. stavak 1. da prijedlog za izvršenje mora sadržavati određen zahtjev za ovrhu uz naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave na osnovu koje se traži ovrha, oznaku tražitelja ovrhe i ovršenika, potraživanje čije je ostvarivanje traži, sredstvo i predmet izvršenja i druge potrebne podatke neophodne za provođenje izvršenja, a člankom 39. stavak 1. istog zakona da rješenje o ovrsi mora sadržavati sve elemente sadržane u prijedlogu za ovrhu. Člankom 7. stavak 2. Zakona o mjenici je propisano da kamatna stopa mora biti naznačena u mjenici. Ako nije, smatra se da kamata nije ugovorena.

Kako u mjenici broj ... i broj ..., na osnovu kojih je predložena ovrha, nije upisana kamatna stopa, nasuprot žalbenim navodima, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da tražitelj ovrhe nema pravo na naplatu kamate na glavni dug sadržan u mjenici. Prema načelu formalnog legaliteta, jednog od temeljnih načela u ovršnom postupku, prijedlog za ovrhu i rješenje o ovrsi moraju biti identični sadržaju ovršne, odnosno vjerodostojne isprave. Nadalje, mjenica je samostalan, apstraktan, strogo

¹ Službene novine Federacije BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

² Službene novine Federacije BiH broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16

formalan i zaseban pravni posao, pa tražitelj ovrhe može potraživati samo onu mjeničnu obvezu koja je proizašla iz izdate mjenice. Prema načelu fiksne mjenične obveze, kao jednom od načela na kojima se zasniva mjenica, mjenični dužnik ima obvezu da izvrši samo ono što je nedvosmisleno navedeno u mjenici. Obveza mjeničnog dužnika, kao i prava mjeničnog povjeritelja, utvrđuju se samo na osnovu mjenice i nitko nema osnova da zahtijeva ispunjenje neke obveze koja nije naznačena u mjenici. U tom pravcu ukazujemo na stav Ustavnog suda Bosne i Hercegovine iz odluka broj AP-892/15 od 11.11.2017. godine i AP-2344/18 od 06.06.2018. godine, koje su primjenjive i u ovom ovršnom predmetu, u kojima je Ustavni sud ukazao da prijedlog za ovrhu i rješenje o ovrsi moraju biti identični sadržaju izvršne ili vjerodostojne isprave.

Prema odredbi članka 7. Zakona o mjenici³ u trasiranoj mjenici plativoj po viđenju ili na određeno vrijeme po viđenju, trasant može odrediti da svota u njoj označena, nosi kamate. U svakoj drugoj trasiranoj mjenici ova odredba o kamatama smatra se kao da nije napisana. Kamatna stopa se mora naznačiti u mjenici, ako se to ne učini, odredba o kamatama smatra se kao da nije napisana.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih člankom 231. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi članka 235. stavak 2. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neutemeljenu prvostupanjsku i odluku potvrditi.

Predsjednica vijeća

Alma Islamović

---

³ Službene novine F BiH, broj 32/00